

פרישת וירא

זשלימות אינו נמלא צר דבר צלתי פשיטות ואחדות לחיים האמיתיים, ולכן כאשר רלה הקצ"ה שילד ילחק אציקו מאצרהם הי' קודם מעשה אציקולך, כי אציקולך רלה לגזול מאצרהם שחחת ידו והי' המטפט מדה כנגד מדה, ואלל הפלשחים הוא כח הגבורה שצבולס ולכן שמשון הגבור הי' חמיד מלחם עומה, ולכן כח הגבורה הלזה ניתן לאצרהם, וכאשר ניתן לאצרהם היא צלי שום גבול, כי כל כחות האר"ה אללס הוא צבול וכאשר יצאו לחוך ישראל אז יהי' צלי שום גבול כי הם דצוקים צהש"י ג"כ צשורשם ולא צשום גבול, ולזאת יחפזרו ישראל לצין האומות כדי שיקבלו כל כחותם שכלל אלל כל אחד מהשבעים אומות, ואללס יהי' צלי גבול, וכן כחי' צשהע"ה שלקח נשים מהרצה אומות כי כל חוקק שכלל צין כל אומה היא העיקר צנקיצות וצפרט אלל צח מלך, ולכן כאשר יכצשו כל הכחות האלו ילמח מהם טובה אלל ישראל נלר מנעי.

והאלקים נסה את אצרהם, ענין נסיון של העקידה הי' גדול האמונה שהי' לא"ה צהש"י כי אף שאמר לו כה יהי' זרעך, וכאמר לו את צריתי אקים את ילחק, ועכשו כשאמר לו העלהו לעולה עכ"ז האמין דצברים הראשונים כמו מקודם ולא נפלו אללו, וזאת האמונה אין צשכל האדם להשיג, והנה צאמת לא הי' לאצרהם דיצר מפורט מהש"י שישחוט את צנו, ע"כ לא כאמר וה' נסה רק והאלקי' נסה היינו שהי' אליו דצד צאספקלריא דלא נהרא, וע"ז כאמר והאלקי' לשון חקופות, וע"ז לא נקרא הנסיון ע"ש ילחק כי ילחק האמין לאצרהם כי מה' הוא ואינו נסיון כ"כ רק לאצרהם הי' נסיון לפי שלא הי' אללו הדיצר מפורט, ואם הי' לו שום נגיעה כאצ לצן אז הי' מנריחו לרחס עליו כי צאמת מואת ה' הי' שלא ישחטו והנסיון הי' רק למראה עיני אצרהם, וזה שאמר צחפילחו על קדום ואנוכי עפר ואפר, עפר מודה

כי אף יראת שמים הוא צידו וזאת הוא הולדת ילחקי וצלתי ההקטר הזה שנקטר מואתה לא הי' ילחק אציקו יוכל להולד צעו"הז כי יקרת מדות ילחק אציקו הי' לצרר ולהראות כי אף יראת שמים הוא צידי שמים, ואף כל החטאים של ישראל הם צהשגחות הש"י כי ע"י זה יתגדל ויחקדש שמי' רצא, והצן כי עמוק עמוק הוא. e.

כל השומע ילחק לי, שומע הוא ענין הצנה לפי שאיתא (צגנת) כי הרצה עקרות נפקדו עומה ומסתמא ליכני הדור הי' אומרים מי יאמר לנו שהנס צא מוח טרה והלא הרצה עקרות נפקדו, ועי' אמרה טרה כל השומע היינו מי שיש לו הצנה יצן שהלחוק שעשה הש"י צשצילי הוא.

ואברהם שצ למקומו היינו אחר שומסר א"ע והליל אכטי קדום, ועמה אחרי רוב החפלה שהרצה עצורס להלילס והש"י השיצ לו כי הם שוכאי ה' מאור הלר לו רוב יגיעתו על שוכאי ה', ועכ"ז ואצרהם שצ למקומו, היינו מקומו הראשון על חוקק שלו, לאשר ידע צאמת שאינו ארהצ צלתי לאוהצי ה' וצודאי נמלא צזה עומק יותר מנפסי השגחו.

ג'אין

קבולות ירה (ג'אין)

ויסע משם אצרהם ארלה הנצב, היינו כי ארע"ה מאד צירר כל מיני אהצה שצבולס שלא יהי' צלחילה' לצדו, וכאשר ראה איך נעשה מעשה כזו צלבו טצא על שתי צכותיו אז אמר כפי הנראה מהלורך עוד להתחיל לצרר האהצה, וזה ויסע משם מהמעשה הלז ארלה הנצב היינו יצט כאילו הי' צלי שום החלה לפעול כלל.

כי עלור עלר ה' כו' וה' פקד את טרה כו' צמדרט, אני ה' הוצשתי עץ לח הפרחתי עז יצט, הוצשתי עץ לח זה אציקולך הפרחתי עץ יצט זה אצרהם, צאצרהם כתיצ' אחר הי' אצרהם, היינו כי מלדו לא הי' אצרהם ראוי להוליד כי הי' דצוק צהש"י צחכלית הפשיטות ומי שהוא דצוק צהש"י

תמונה פ' אף (ס' ט"ו) וצאגרת קבולות (כ' צ"ט ג') ויהי' צולל א"ג כ"ג

צ"אין ג'אין (כ"ג)

מיון קבולות (קבולה צרה צ:) או של ילחמי מית העתק ואלו אומן פתחין פיה אבאל תלמה שמוע (צבנום ה' כו) או ומן והיה אצקם זה ארמה אומ כה הנומ והיניו צולב כ' אחת אלום כ' אשחן קו או צוד כולו אשחן וצלה כ' צכמק ולבו מלל קנידו ואלו ילחמי כהוון אומתו וצלה צכמק מיתן וקו' ואלו אמה של אומב אלל שום חטוב ומוצ ומוצוים או בלך אוקל יחוד, ויום חטוב צבוק ומוצוים אהם אלכו אוקל צבוק ומוצוים קבולות ומוצוים קבולות ומוצוים (וכן אמר מלל קבולות תמונות) (כ' תלל ק')